

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวลของนักกีฬาแบดมินตันระหว่างกลุ่มที่ได้รับการวางอันดับมือและกลุ่มที่ไม่ได้รับการวางอันดับมือ ในการแข่งขันแบดมินตัน รายการ CMU PARROT SPORTS CUP 2002

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานักกีฬาแบดมินตันที่เข้าแข่งขันแบดมินตันรายการ CMU PARROT SPORTS CUP 2002 ในประเภทชายเดี่ยว จำกัดมือ 47 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักกีฬาแบดมินตันที่เข้าแข่งขันแบดมินตันรายการ CMU PARROT SPORTS CUP 2002 ในประเภทชายเดี่ยว จำกัดมือ ในกลุ่มที่ได้รับการวางอันดับมือ อันดับที่ 1-8 และในกลุ่มที่ไม่ได้รับการวางอันดับมือ จำนวน 8 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย รวมจำนวน 16 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้แบบทดสอบความวิตกกังวลโดยตรงกับนักกีฬา โดยใช้แบบทดสอบที่สร้างขึ้นโดย มาร์เทนส์ (Martens, 1977) ซึ่งแปลโดย นพพร ทัศนัยนา มีความเชื่อมั่น .75

1. แบบทดสอบความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะนิสัย (Sport Competition Anxiety Test : SCAT) แบบทดสอบนี้ใช้วัดความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ทั่ว ๆ ไปของแต่ละบุคคลไม่เฉพาะเจาะจงลงไปในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง แบบทดสอบความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะนิสัย (SCAT) ประกอบด้วยคำถาม 15 ข้อ คำตอบไม่มีถูกหรือผิด แต่ระบุถึงความถี่หรือความบ่อยของการเกิดอาการอันเนื่องมาจากความวิตกกังวล คำตอบของแบบทดสอบทั้งฉบับนี้ให้เลือกข้อ A B หรือ C สำหรับวิเคราะห์ให้คะแนนแต่ละข้อ ดังนี้

ข้อ 1, 4, 7, 10 และ 13

ไม่มีคะแนน

ข้อ 2, 3, 5, 8, 9, 12, 14 และ 15

ตอบ A=1, B=2, C=3

ข้อ 6 และ 11

ตอบ A=3, B=2, C=1

เมื่อได้คะแนนของแต่ละข้อแล้ว จึงรวมคะแนนทั้งหมด ระดับคะแนนจะอยู่ระหว่าง 10 ถึง 30 คะแนน ความหมายของระดับคะแนนมีดังต่อไปนี้

ระดับคะแนนของความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะนิสัย (SCAT)

ระดับคะแนน 10–15 ความวิตกกังวลต่ำ

ระดับคะแนน 16–23 ความวิตกกังวลปานกลาง

ระดับคะแนน 24–30 ความวิตกกังวลสูง

2. แบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ (The Competition State Anxiety Inventory -2 : CSAI -2) แบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์เป็นการวัดแบบเฉพาะเจาะจงและยังสามารถวัดระดับความวิตกกังวลแต่ละประเภทรวมทั้งความเชื่อมั่นในตนเองของบุคคลในสถานการณ์ได้ แบบทดสอบนี้จะวัดความวิตกกังวลทางกาย (Somatic Anxiety) ความวิตกกังวลทางจิตใจ (Cognitive Anxiety) และความเชื่อมั่นในตนเอง (Self Confidence) โดยการนำคะแนนที่ได้จากการตอบมาวิเคราะห์ทีละส่วน แบบทดสอบมีคำถามทั้งหมด 27 ข้อ ดังนี้
วัดความวิตกกังวลทางจิตใจ ประกอบด้วย ข้อ 1, 4, 7, 10, 13, 16, 19, 22 และ 25 วัดความวิตกกังวลทางกาย ประกอบด้วย ข้อ 2, 5, 8, 11, 14, 14, 17, 20, 23 และ 26 และวัดความเชื่อมั่นในตนเอง ประกอบด้วย ข้อ 3, 6, 9, 12, 15, 18, 21, 24 และ 27

คำตอบของแบบทดสอบนี้จะเป็นการตอบตามความรู้สึกว่าเห็นด้วยกับคำถามหรือคะแนนจะออกมาเป็นระดับตั้งแต่ 1 ถึง 4 การให้คะแนนเป็นไปตามหมายเลขที่เลือก เช่น ข้อ 1 ข้าพเจ้ารู้สึกพะวงเกี่ยวกับการแข่งขัน สมมติ นักกีฬาเลือกหมายเลข 2 หมายความว่า ได้ 2 คะแนน ยกเว้น ข้อ 14 เพียงข้อเดียวเท่านั้น ที่ให้คะแนนกลับกันคือเลือกหมายเลข 1 ได้ 4 คะแนน หมายเลข 2 ได้ 3 คะแนน หมายเลข 3 ได้ 2 คะแนน และหมายเลข 4 ได้ 1 คะแนน เมื่อรวมคะแนนแล้วระดับคะแนนทั้งหมดอยู่ระหว่าง 9 ถึง 36 ในแต่ละหัวข้อ ชนิดของความวิตกกังวลความหมายของระดับคะแนนมีดังต่อไปนี้

ระดับคะแนนความวิตกกังวลตามสถานการณ์ (CSAI -2)

ระดับคะแนน 9–18

ระดับความวิตกต่ำ

ระดับคะแนน 18–27

ระดับความวิตกกังวลปานกลาง

ระดับคะแนน 27–36

ระดับความวิตกกังวลสูง

(รายละเอียดแบบสอบถามดูในภาคผนวก)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดังนี้

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

1. เตรียมแบบทดสอบความวิตกกังวลให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา
2. ผู้ศึกษา ประชุมชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่จะได้รับ เกี่ยวกับแบบทดสอบให้กับนักศึกษา
3. นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้อง และวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS(Statistical Package for the Social Sciences) หาค่าทางสถิติ คือ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อเปรียบเทียบความวิตกกังวลแต่ละประเภท โดยใช้สถิติ One Sample t-test